

آغاز ساخت فیلم با رعایت ضوابط کرونایی

تولیدات سینمایی با رعایت دستورالعمل ستاد ملی مبارزه با کرونا ادامه پیدا می‌کند. روابط‌عمومی سازمان سینمایی اعلام کرد؛ پیرو اطلاعیه ستاد ملی مبارزه با کرونا مبنی بر امکان آغاز فعالیت‌های تولیدی کشور با رعایت ضوابط بهداشتی اعلام‌شده ستاد و با توجه به آغاز فعالیت آثار نیمه‌تمام دارای مجوز از این سازمان به آگاهی متقاضیان دریافت پروانه ساخت می‌رساند که فعالیت شوره‌های بررسی و صدور پروانه ساخت، بزودی آغاز خواهد شد و متقاضیان جدید می‌توانند مدارک مورد نیاز را در سامانه سازمان سینمایی بارگذاری کنند. ضروری است کلیه فعالیت‌ها بر اساس ضوابط اعلام‌شده ستاد ملی مبارزه با کرونا درباره واحدهای تولیدی انجام‌پذیرد و مسئولیت رعایت این ضوابط با تهیه‌کنندگان است. ایجاد شرایط برای رعایت دستورالعمل‌ها اعم از موارد مربوط به رفت و آمد گروه و فاصله‌گذاری حین فعالیت در زمره حقوق همکاران هر پروژه‌است که اطمینان داریم تهیه‌کنندگان محترم نسبت به اجرای آنها اهتمام لازم را خواهند داشت. ضمناً در صورتی‌که ضوابط یادشده رعایت نشود هر یک از همکاران می‌توانند مراتب را برای رسیدگی فوری به اداره‌کل نظارت بر تولید و یا خانه سینما اطلاع دهند تا ضمن رسیدگی، تصمیم در باره ادامه یا توقف فعالیت پروژه مورد نظر صورت‌پذیرد.

کارگردان ایرانی داور جشنواره کلمبیا شد

کسری تیرسحر، کارگردان ایرانی به عنوان یکی از اعضای هیات داوران اصلی جشنواره جهانی فیلم کوتاه و مستقل «SFTF Film Festival» برگزار خواهد شد. این جشنواره مخصوص فیلم‌هایی در سبک‌های ترسناک و علمی-تخیلی است.

جشنواره فیلم کوتاه و مستقل «SFTF Film Festival»، یک رویداد فیلم سالانه در کشور کلمبیا است که اسمال سومین دوره آن برگزار خواهد شد. این جشنواره مخصوص فیلم‌هایی در سبک‌های ترسناک و علمی-تخیلی است. کسری تیرسحر پیش از این نیز به عنوان یکی از اعضای هیات داوران بخش بین‌الملل جشنواره جهانی فیلم کوتاه و مستقل «Hollywood week film festival» آمریکا انتخاب شده بود.

وی تهیه‌کنندگی و کارگردانی فیلم کوتاه اتاق شماره ۱۳ را بر عهده داشته که در ۱۲ جشنواره جهانی منتخب شده و موفق به کسب ۳ جایزه بین‌المللی و ۳ کانبدیدی برای جوایز جهانی شده است. جشنواره فیلم کوتاه و مستقل «SFTF Film Festival» در تاریخ ۱۳ آوریل سال ۲۰۲۱ (۲۴ فروردین سال ۱۴۰۰) در پایتخت کشور کلمبیا شهر بوگوتا برگزار می‌شود.

از جمله نادر آدم‌هایی است که در چند عرصه فعالیت می‌کنند و در اغلب این عرصه‌ها هم به عنوان یک چهره معرفی می‌شوند. او هم در قامت یک هنرمند شاخه‌های مختلف این صحنه را تجربه کرده و هم به عنوان یک مدیر. نویسندگی و کارگردانی تئاتر، نویسندگی و کارگردانی سینما، راه‌اندازی فرهنگسراهای گوناگون در نقاط مختلف شهر تهران و مدیریت بر آنها، نویسندگی کتاب و ترجمه در این حوزه و شاید از همه مهم‌تر ابداع اپرای ملی یا اپرای ایرانی از جمله فعالیت‌های مختلف بهروز غریب‌پور هنرمند سندن‌جی کشورمان است که به جرات می‌توان گفت نام او را به یک هنرمند منحصر به فرد در تاریخ معاصر هنر ایران بدل کرده است. او که در خانه تئاتر هم عضویت دارد، در این ایام به توضیح و تفسیر شرایط جامعه تئاتر در ایام کرونایی پرداخته و توضیح داده با وجود عدم امکان روی صحنه رفتن اجراهای مربوط به این عرصه، دست‌اندرکاران و دولتمردان باید فکری برای جامعه بزرگ تئاتری ایران کنند. غریب‌پور نگاه ویژه‌ای به مقوله آموزش در هنر دارد و در این باره به توضیح و تفسیر دقیق و البته جذابی دست می‌برد. با این هنرمند نام‌آشنای ایرانی گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید:

گفت‌وگو

با توجه به تعلیق همه چیز در ایام کرونا، در این روزها روند فعالیت‌های شما متناسب با این شرایط تغییر کرد یا خیر؟

بله، ما در این ایام تلاش کردیم با به اشتراک گذاشتن تجربیات چندین ساله گروه عروسکی آران با مخاطبان مان گامی برداریم برای نزدیکتر شدن به جنبه اجتماعی هنر. البته اگر شما به تماشای اپراهای عروسکی اجراشده از سوی گروه ما آمده باشید، حتما دیده‌اید که محتوای همه این آثار هرچند ممکن است به ظاهر محتوایی برآمده از تاریخ باشد و در آن روایت‌هایی از حافظ، سعدی، مولانا و خیام یا هر چهره تاریخی بزرگ دیگری در ایران زمین پیش روی بینندگان قرار گیرد اما در پس لایه رویین لیبرتوها، این تجربه‌های اجتماعی است که تبادل می‌شود. در ایام کرونا هم سعی کردم با حضور در لایوهای اینستاگرامی تلاشی کنم برای بازشناسی مبارک و چهره سیاه او در تخت حوضی، حاجی فیروز و خیمه‌شب‌بازی. تا امروز چند قسمت از این سلسله برنامه‌ها روی اینستاگرام منتشر شده است.

در دوره کنونی چه لزومی دارد که مخاطب ایرانی مبارک را بازشناسی کند؟

یکی از ماجراهایی که حول مبارک در این سال‌ها رخ داده این است که ایرانیان مقیم آمریکا و کانادا گمان کرده‌اند چهره سیاه مبارک به دلیل تبعیض نژادی است و این توهم باعث شده بعضی از حاجی‌فیروزها در آن مناطق چهره‌هایی سفید داشته باشند از بیم اینکه به تبعیض نژادی متهم نشوند. به طور کلی باید بگویم در ایامی که کارها تعطیل شده همه اعضای گروه دست‌به‌دست هم داده‌ایم تا ارتباطمان با مردم قطع نشود و حتی بتوانیم از طریق بسترهای مختلف بر استحکام این ارتباط بیفزاییم. من هم به‌عنوان بنیانگذار و مدیر گروه و البته به عنوان پژوهشگری که سال‌های سال به فعالیت مشغول بوده‌ام، ارائه یکسری درس‌گفتار را آغاز کرده‌ام. این درس‌گفتارها به صورت ضبط‌شده است و بعد از آماده‌سازی در بستر اینستاگرام قرار می‌گیرد. ما امروز تعدادی هنرجو داریم که از شهرستان‌های مختلف به کلاس‌های مان می‌آیند. به دلیل شیوع کرونا این کلاس‌ها تعطیل شده بنابراین در این روزها مشغول فکر کردن به این موضوع هستم که اگر اوضاع فراهم شود بتوانیم از طریق اینستاگرام کلاس‌های مان را برگزار کنیم. البته باید کاری در این باره انجام شود که ادامه‌دار باشد و بعد از ماجرا کرونا متوقف نشود، به همین خاطر هم هست که در این روزها برای رفع چالش‌های پیش‌آمده به‌راحتل‌های مختلفی دارم فکر می‌کنم، البته این را هم باید بگویم که به خاطر فعالیت‌های دیگری که در زمینه ترجمه و پژوهش هم انجام می‌دهم، نباید تمام وقتم صرف حضور در اینستاگرام شود اما تلاش می‌کنم تا حد امکان از این فضا بهره بگیرم. نکته بعدی هم این است که به احتمال قوی فکر می‌کنم آخرین فیلمی که ساخته‌ام و «اردک‌لی» نام دارد به صورت آنلاین پخش شود. در آن زمان تلاش می‌کنم بتوانم هنگام پخش فیلم به صورت آنلاین به مخاطبان پاسخ دهم.

در این روزها سخن از آغاز دوباره برنامه‌های فرهنگی از قبیل اجرای تئاتر، کنسرت و فیلم‌های سینمایی به میان می‌آید. به نظر شما در شرایط کنونی زمان مناسب برای شروع دوباره این فعالیت‌ها فرا رسیده است؟

به نظر می‌رسد دولت در این دوران شیوه آزمون و خطا را در پیش گرفته و طبیعی است اگر اجرای برنامه‌های هنری هم از سر گرفته شود، از یک‌سو با توجه به ماجرای فاصله اجتماعی بخش زیادی از ظرفیت سالن‌های اجرا از بین خواهد رفت و از سوی دیگر با فرض بر اینکه برای ظرفیت باقیمانده هم مخاطب به سالن بیاید، مدام در حین اجرا با خودش فکر می‌کند کار درستی انجام داده یا نه؟ این دغدغه باعث می‌شود در نهایت جمعیت علاقه‌مند با تردید بلیت تهیه کنند و به هیچ عنوان ممکن نیست سالن‌ها ملو از تماشاگر شود. این وضع خودش یک ضایعه است. بازیگران در پشت صحنه هم در شرایطی قرار دارند که اصلاً امکان استریل کردن آن وجود ندارد. به هر حال آنها در فضایی بسته باید گرم

در شب‌های مختلف اجرا، ارائه‌های مختلفی را دارد.

حالا ممکن است گروهی بپرسند آقای غریب‌پور پس چرا خوانش آواگران در اپراهای شما ضبطی است و به صورت زنده اجرا نمی‌شود؟

به حدی‌لی‌یک آواگرها در اپراهای گروه آران با اجرای زنده عروسک‌ها تطبیق دارد که یک‌بار در شیراز برای لحظه‌ای برق سالن پیش از اجرا رفت و تماشاگرانی که شب قبل اجرا را دیده بودند به پشت صحنه آمدند و گفتند بگوئید همایون شجریان روی صحنه بیاید و بخواند! گفتیم مگر همایون شب قبل اینجا بود؟ گفتند بله منتها پشت صحنه بود! یک اجرا عروسکی باید به قدری هماهنگ روی صحنه برود که مخاطبان احساس کنند آواگران پشت صحنه حضور دارند. حتی به خاطر دارم که وقتی ما رستم و سهراب را اجرا می‌کردیم، آقای خاتمی که آن زمان رییس جمهور بود به پشت صحنه آمد و شروع کرد به انگلیسی صحبت کردن با بازی‌دهنده‌ها. به ایشان گفتم اینها خواننده‌ها نیستند، اینها بازی‌دهنده‌های ما و ایرانی هستند. بنابراین در این باره یک بحث کلافانی نهفته است. در اجرایی اینچنینی باید به قدری همه چیز با هم هماهنگ باشد که مخاطب احساس کند خواننده و ارکستر دارند به صورت زنده اجرا می‌کنند.

خواندن و بازی در اجراهای شما کار دشواری است. آیا امکان بهره‌گیری از خوانندگان زنده در اپراهای عروسکی وجود ندارد؟

اغلب خوانندگان بعد از سه شب اجرا می‌آیند و می‌گویند کمی سرما خورده‌ام، بنابراین اگر در حین اجرا، نارسایی وجود داشت، عذرخواهی می‌کنم. خواننده‌های ما طبق یک سنت صدوپنجاه ساله به ندرت سه شب اجرای پشت سر هم داشته‌اند، در حالی که خواننده اپرا باید بازگو خواننده باشد و تن به لباس تاریخی بدهد که قصه در بستر آن در جریان است، گرم آن شخصیتی که نقشش را ایفا می‌کند بپذیرد و در عین حال بتواند برای شب‌های متوالی اجرا کند. برای تربیت یک خواننده اپرا به طور معمول در اپرا و آمریکا ۱۲ سال باید آموزش داده شود. به کارگیری بدن، شش‌ها و صدا نیاز به آموزش دارد. بنابراین تنها شرایط اقتصادی ما عامل عدم برخورداری از چنین امکانی نیست و بیشتر باید این کمبود را در امکانات تربیتی برای پرورش دادن یک خواننده اپرا جست‌وجو کرد. من می‌خواهم بگویم تربیت خوانندگان به یک آکادمی نیاز دارد. شرایط فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در این ماجرا بسیار موثر است. در اپرا که فقط مرد خواننده نیست و زنان هم باید بتوانند همچون تئاتر ایفا نقش کنند. با این توضیح، نیاز به

شوند و عملاً امکان حفظ فاصله یک‌و نیم‌متری از گرمیور و بقیه عوامل وجود ندارد. تئاتر یک فضای آزاد است و با این شرایط امکان راه‌اندازی اش عملاً وجود ندارد. امنیت خاطر وقتی وجود نداشته باشد و تماشاگر با آرامش کامل در سالن حضور پیدا نکند و عوامل نتوانند با شرایط روحی خوب در سالن حاضر شوند، عملاً تئاتر شکل نمی‌گیرد.

با این توضیح که از نگاه شما فعلاً امکان روی صحنه رفتن آثار در زمینه تئاتر وجود ندارد، فعالان این عرصه باید چطور روزگار بگذرانند؟

اهالی تئاتر از جمله فعالان عرصه هنر هستند که در این ایام دچار آسیب‌های زیادی شده‌اند و به نظر می‌رسد باید برای حمایت از فعالان این حوزه فکری شود. هنرمندان عرصه هنر تئاتر را معمولاً به عنوان کارگردان عرصه هنر معرفی می‌کنند چون فعالیت‌شان بسیار شبیه کسانی است که فعالیت روزمزد دارند. اگر تئاتری روی صحنه نرود عملاً رهاوردی هم برای فعالانش وجود نخواهد داشت، بنابراین از نگاه من در میان همه اقشار هنری که البته همه آنها در این روزها آسیب‌های مادی و معنوی دیده‌اند، تئاتری‌ها در صدر لیست آسیب قرار دارند و از سوی متولیان امر باید برای آنها فکری شود.

پیشنهاد اجرای تئاترهای آنلاین هم در این ایام زیاد مطرح شده و حتی جشنواره‌ای درباره تئاترهای آنلاین قرار است راه‌اندازی شود. شما به چنین فعالیت‌هایی اصلاً تئاتر می‌گویید؟

اتفاقاً همین چند وقت قبل از سوسی بنیاد رودکی پیشنهاد دادند که از طریق صداوسیما اپرایی را اجرا کنیم. من هم گفتم این پیشنهاد واقعا مضحک است، چون در اجرای تئاتر حضور تماشاگر و البته عوامل در دو سوی صحنه مهم‌ترین عامل است. بعد هم توضیح دادم که اگر صداوسیما نظرش درباره کارهای من تغییر کرده می‌تواند فیلم‌های ضبط شده از اپراهای ما را پخش کند. بحث من این است که اگر قرار باشد اجرایی به صورت تصویری و از طریق هر نوع نمایشگری پخش شود، باید برآمده از کارگردانی تله‌تئاتری باشد، در غیر این صورت جذابیت‌های لازم را ندارد. البته من نمی‌گویم کار غلطی است اما معتقدم فاقد جذابیت است چون با ماهیت تئاتر هم در تناقض است. تئاتر هنری میراست و هیچ دو اجرایی از یک نمایش به روی صحنه نمی‌رود که دقیقاً مطابق با هم باشد. ممکن است در یک شب بازیگر به قدری پژمرده و بی‌حال باشد که اجرای خوبی را روی صحنه نبرد و در شب بعد اجرایی عکس شب قبل را ارائه کند. به هر حال بازیگر تئاتر هم انسان است، از خیابان و معابر عمومی رد می‌شود، باز و فرزندش ممکن است بحث کند و مثل بقیه آدم‌ها بیمار می‌شود. با این توضیح